

Muncă în zadar

Isaia 49.4

Sydney Long Jacob

© SoundWords, Online începând de la: 30.10.2018, Actualizat: 30.10.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Verset călăuzitor: Isaia 49.4

Cât este de minunat, că Duhul Sfânt a pus în sens profetic aceste cuvinte în gura Domnului:

Isaia 49.4: Și eu am zis: „În zadar m-am trudit, mi-am chinuit puterea pentru nimic și fără folos; totuși dreptul meu este la Domnul și răsplătirea mea la Dumnezeuul meu.”

S-a smerit Domnul așa de mult, că lucrarea Lui părea în zadar? Ce har minunat, că El S-a smerit așa de mult!

Noi știm desigur, că lucrarea n-a fost în zadar, și va fi nevoie de întreaga veșnicie, ca să reveleze însemnătatea și binecuvântarea acelei lucrări minunate; însă pentru momentul actual această lucrare pare să fi fost făcută în zadar. Fie ca sentimentul pentru acest har să pătrundă adânc în inimile noastre.

Putem învăța foarte mult din aceste cuvinte, dar doresc să îndrept atenția numai spre câteva puține lucruri:

- Vedem mai întâi, cât de falsă este aparența exterioară și de greșită sentința omenească; ce inducător în eroare este să judeci lucrarea altuia, da, chiar și lucrarea proprie. Noi suntem total neputincioși să facem aceasta, căci noi cunoaștem foarte puțin planul lui Dumnezeu și calea Sa, pentru a le împlini, căci acestea depășesc cu mult înțelegerea noastră. Noi cunoaștem foarte puțin motivele ascunse de acțiune ale inimii omenești, care au o contribuție foarte mare, când se determină valoarea acțiunilor. De aceea cât de deosebit de important este îndemnul: „Așa că nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va și aduce la lumină cele ascunse ale întunericului și va arăta sfaturile inimilor; și atunci fiecare își va avea lauda de la Dumnezeu” (1 Corinteni 4.5). Putem fi siguri, că de nenumărate ori ceea ce după toate aparențele părea fără valoare este tocmai cel mai valoros și ceea ce părea a fi distins este fără valoare.
- De asemenea, învățăm să nu descurajăm. Tot ceea ce noi ar trebui să întrebăm este: „Suntem noi acolo unde Domnul dorește cu plăcere să ne aibă? Facem noi ceea ce Domnul vrea?” Dacă este așa, iubite împreună cu mine lucrător descurajat, fii mângâiat, chiar dacă lucrarea ta pare a fi un insucces total.

Fiecare slujitor al Domnului, care ia în serios slujba sa, cunoaște foarte bine cât de distrugător este când ceea ce face el pare evident să piară. Cel smerit și simplu are în mod deosebit nevoie de această încurajare, în timp ce cel mândru și mulțumit cu sine nu o cunoaște. Însă Dumnezeu nu vrea ca noi să ajungem descurajați, chiar și atunci când totul pare să fie în zadar. El știe, că noi suntem slabi, și cu toate acestea ne-a chemat să punem mâna pe plug, chiar dacă El știe că noi tragem brazde strâmbe, care afânează insuficient terenul. Și cu toate acestea El ne-a ales, a pus lucrarea în mâna noastră, și chiar dacă lucrul nostru pare să fie un eșec, totuși el nu este în zadar în Domnul. Depinde de noi, dacă vrem să împlinim porunca Lui, și, dimpotrivă, depinde de El, să dea succes sau insucces; dar chiar și insuccesul este o parte a căilor Lui, pentru ca El să îplinească planul Său. În aceasta este o încurajare în toate

greutățile – pentru insuccese, încercări amare, lacrimi. De aceea fie ca toți lucrătorii oboșiți, descurajați și apăsăți să privească în sus și să primească curaj să privească la Domnul, și atunci totul va deveni bine. Dar cine este mulțumit cu sine însuși și cu lucrarea lui și judecă pe altul, să tremure, căci primii vor fi ultimii. Dumnezeu dă jos pe cei puternici de pe tronuri și înalță pe cei smeriți [Luca 1.52].

De aceea continuați neconținut, nu vă temeți, înaintați; rezultatul va fi binecuvântat, Duhul Domnului este cu voi. El lucrează în voi și prin voi ceva din marele plan al lui Dumnezeu pentru glorificarea Fiului Său. Cel care plânge, semănătorul, care se ostenește, și culegătorul bucurios vor fi una, și ceea ce părea să fie fără succes, are mult rod, în timp ce cel care crede că a făcut mult, constată cât de puțin este. Cea neroditoare a născut mulți fii, și cea cu mulți copii a ajuns singuratică (Isaia 54.1).

Fie ca în felul acesta să cunoaștem încercările, prin care Domnul ne învață cu atâta răbdare; fie ca noi să învățăm de la El, Cel blând și smerit cu inima, și fie ca atunci, când toată lucrarea noastră pare să se prăbușească, să fim capabili să spunem în smerenie, cu mărturisirea păcatului și judecare de sine, dar cu adâncă recunoștință: „Da, Tată, căci așa a fost plăcut înaintea Ta.”

Tradus de la: [Vergebliche Arbeit](#)

Titlul original: „Vergebliche Arbeit“ din *Der Dienst des Wortes*, Ediția a 4-a, 1926, pag. 181–183.

Titlul original în engleză: „To Labour in Vain“ aus „Part 3: Collected Writings“ în *Faithful Sayings*

http://stempublishing.com/authors/Jacob/Jacob_Labour_in_Vain.html

Traducere: Ion Simionescu